

5545. Enefte Beh. af Lovf. o. Bem. f. Regj. til at medd. Konc. p. Jernbaneanl. p. Sjæll. og Faltier. 5546

vød, hvorved Jernbanespørgsmaalet for hele denne Egn var løst for al Třentid, men løst paa den flettest mulige Maade, ogsaa efter den ærede Ordřfřvers Udtalelse, eller at de, dersom Banen ikke kan bringes til Udfřvelse i Sommer, kom til at vente til Efteraaret, inden der paa ny toges fat paa en anden Ordning af denne Sag. Jeg tror, at hele Frederiksfundsseggen vilde sige: Nei, giv os ikke Udřigt til at faae den flettest mulige Bane, lad os faa hellere vente nogle Maanedes; thi det er dog det vigtigste for os, at vi virkelig faae en Bane, som vi nu og i al Třentid kunne vøre glade ved. I denne Retning gaar mit Forslag, ikke i Retning af at lægge Loven nogen Hindring i Veien; nei paa ingen Maade, men i Retning af at skaffe denne Egn den bedst mulige Bane, og i saa Henseende haaber jeg, at den ærede Ordřfřver vil střtte Forslaget. Mit Forslag indeholder to Ting. Det indeholder for det fřrste Forslag om at give Ministeriet Ret til at give Koncession paa en Bane fra Frederiksfund til Grřnningen i Kjøbenhavn, og dernæst at give Koncession paa en Bane fra Frederiksfund til et Punkt paa den nordsjællandske Bane, ikke nordligere end Ny-Holte. Her kunne vi ved at sätte „ikke nordligere end Ny-Holte“ netop til at tvinge Banen Syd paa, altsaa til at faae den Linie, som den ærede Ordřfřver antydede som den heldigste. Der ligger altsaa i Forslaget en langt stærkere Garant. Hvad nu den fřrste Del, nemlig Hovedpunktet i mit Forslag, angaar, da vil jeg oprigtig sige, at den ærede Minister rimeligvis vil modsætte sig at erholde denne Bemyndigelse, han vil rimeligvis sige: jeg kan ikke gaa ind derpaa efter den Forhandling, jeg har fřrt med det sjællandske Jernbaneselskab, og jeg vil finde det meget rimeligt, at han siger det; men dette kan i dette Tilfælde slet ikke vøre nogen Grund for os til ikke at vedtage Forslaget, jeg turde snarere sige: tværtimod vi maa snarere sätte et Tryk paa for at give Ministeren imod hans Villie denne Ret til at give Koncession ogsaa til Andre til en selvstændig Bane, idet Regjeringen aabenbart deri vil have et Middel, ikke til en uberettiget Modstand mod det sjællandske Jernbaneselskabs Onsker, men til at faae sine berettigede Onsker gjennefřrt ligeoverfor Selskabet. Derfor tror jeg, at alle Venner af den bedst mulige Linie ville sige, at det er et Forslag, baade hvad det sidste Punkt angaar, at fixere Ordet: „Nyholte“, og hvad angaar Bemyndigelse til en selvstændig Bane, som Regjeringen derved i begge Tilfælde faar to gode Midler til at fremkalde et heldigt Resultat. Som

man ser, staar dette Forslag aldeles uafhængig af Spørgsmaalet om Forlængelsen af de 4 Aar. Naar den ærede Ordřfřver talte om, at de vedkommende Egne vilde blive skuffede, hvis Loven ikke kommer ud, da har jeg jo allerede begrundet, at de ville blive skuffede, for en langt længere Tid, nemlig for bestandig, hvis hele denne Historie skulde ende med, at de fik den flettest mulige Bane, den Bane, som den ærede Ordřfřver kaldte slet og uformistig; hvorimod de utvilsomt ikke vilde blive skuffede ved Vedtagelsen af Forslaget, selv om de derved vilde komme til at vente noget længere paa Gjennemfřvelsen. Med Hensyn til den ærede Ordřfřvers Sammenstilling af dette Forhold med de jydsk-sjenske Baner, da maa jeg sige, at jeg ikke tror, den er nřagtig. Jeg tror derhos paa den anden Side, at vi hellere maa gaa ind paa at give saadanne Uivalents, selv uden at der er Udřigt til at faae nogen Godtgjørelse derfor, til Anlægget af en saadan Bane, end vi maa gaa ind paa at give en Forlængelse af Lidsfřften for Indlřsningen af Banerne med 4 Aar. Jeg skal nu med et Par Ord omtale dette Spørgsmaal. Jeg slutter mig ganske til de Betragtninger, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Lemvig (Abberg), og jeg gjør det, uden at vøre i Modsigelse med, hvad jeg forleden Dag udtalte; thi jeg har ikke udtalt, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke kunde have gamle Synder, men jeg sagde blot, at jeg ikke vilde omtale det Spørgsmaal og ikke skulde komme ind paa det her. Det skulde vøre beynnderligt, om ikke dette Selskab, som har bestaaet i 20 Aar, maatte have ikke Ubetydeligt paa sin Samvittighed ligeoverfor de Jorřfjellige, det er kommet i Forbindelse med; men det er ogsaa muligt, at det har noget Møre, navnlig i den Retning, det ærede Medlem omtalte, end pnskeligt er for Driften af samtlige Baner her i Landet. Jeg lægger imidlertid mere Vægt paa et andet Punkt, og det er det økonomiske. Jeg tror, at vi ved at vedtage 4 Aars Forlængelse meget let kunne komme op til den Udgift for Staten, jeg nævnte af 800,000 Rd., og kunne vi da nu slippe med 200,000 Rd. ved et Tillæg til et privat Selskab, da vil jeg i dette Tilfælde hellere vøre med dertil; men det foreligger jo aldeles ikke. Jeg nævner ikke den ringeste Tvivl om, at et Selskab for en Bane fra Grřnningen til Frederiksfund godt kan drive den, uden at faae noget Tilskud, idet en saadan Bane aldeles utvilsomt vil kunne betale sig vel. Det er altsaa min Opfattelse, at det sjællandske Jernbaneselskab efter hele sin Stilling maa kunne staa sig ved at anlægge en Bane fra Fre-